

ЗОНА ПІДВИЩЕНОГО РИЗИКУ Й УВАГИ

ВОДЕКСПЛУАТАЦІЙНИКИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ЗОНИ ВЗЯЛИ НЕЩОДАВНО ПІД СВОЮ ОПІКУ
ГІДРОТЕХНІЧНІ СПОРУДИ ПОЛІСЬКОГО РАЙОНУ, ЩО НА КИЇВЦІНІ

3 квітня 1987 - го фахівці державного підприємства "Чорнобильводоексплуатація" почали приймати об'єкти, розташовані на територіях Поліського району, що відійшли під юрисдикцію Адміністрації зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового)

відселення. Попервах, вони були обстежені, а з січня 1998 року почалася їхня експлуатація.

У цілому експлуатаційникам було передано близько 80 км каналів, 18 км водозахисних дамб, 63 водопостачальні свердловини, а також 54 гідротехнічні споруди - шлюзи-регулятори. Експлуатувати останні одразу ж не було ніякої можливості. По-перше, вони не ремонтувалися протягом дванадцяти років, що минуло з часу Чорнобильської катастрофи. По-друге, до 1986 року багато з них вже відпрацювали більше 7 років і вимагали капітального ремонту, який так і не було проведено. Затрати на введення в експлуатацію виявилися значно більшими, ніж очікувалося.

Роботі передувало всебічне обстеження цих об'єктів. Склалися дефектні акти, проводилися необхідні виміри, виз-

началися обсяги майбутніх робіт, під які було виділено додатково 11 працівників. Замало, але треба враховувати фінансову скруту у державі.

З січня 1998 року почалися тут необхідні роботи. Головну увагу приділяли ремонту. За готовності споруд починалася їхня експлуатація. Під час якої ставилося дві мети. У період повені, що нерідко трапляється у цих краях, скидалися залишки води, аби запобігти розмиванню дамб. З іншого боку - за допомогою водних споруд можна було ефективно ліквідувати пожежі, перекиваючи канали та підтоплюючи торф'яники, - у заплаві Ужа їх дуже багато. А які небезпечні пожежі на торф'яниках - відомо.

Не менш важливим є забезпечення нормального функціонування якщо не всієї системи каналів, то хоча б головних із них - магістральних. Не давати застоюватися воді, особли-

во спекотного літа, коли у ній швидко падає кількість кисню, що призводить до масової загибелі риби.

Для високопрофесійних фахівців, якими є спеціалісти "Чорнобильводоексплуатації", ці завдання по силі, але й проблем вистачає. Найперше - відсутність необхідної технічної документації. Організацій, котрі експлуатували поліські канали, не існує вже більше десяти років, і значна частина їхніх документів знищена із закінченням терміну зберігання. Тобто відновити її через архіви можливо (що й роблять спеціалісти підприємства), але далеко не в повному обсязі.

Друга проблема - відсутність сучасної землерийної техніки. Та, що використовується нині - технічно та морально застаріла. Конче необхідно мати хоча б два нових бульдозери і один екскаватор, які мають працювати в єдиному комплексі. Але грошей на придбання хоча б одного із цих механізмів поки що немає.

Бракує коштів і на упродовження системи постійного радіозв'язку з виробничими майданчиками, що знаходяться на відстані більш як 60 км. Доцільно було б мати у розпорядженні водоексплуатаційників пересувний вагончик, аби унеможливити щоденні "човникові" перевезення людей на роботу, що тільки на користь загальній справі. Однак, незважаючи на труднощі, з початку року очищено вже 35,6 км каналів, при цьому було видобуто 28 тисяч кубічних метрів ґрунту. Невеличкими силами ремонтується водозахисна дамба, відлагоджено 21 гідротехнічну споруду, проведено інші важливі роботи для відновлення водоканальної системи, що є частиною великого плану поступової реабілітації земель, забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Олексій ЧЕРНОВ

ТРЕТІЙ БЛОК - У РОБОТІ

Згідно із домовленістю з адміністрацією ядерного регулювання Мінекобезпеки зупинка третього енергоблока Чорнобильської АЕС на планово-попереджувальний ремонт (ППР-98) передбачена на 15 грудня 1998 року. Чинність тимчасового дозволу на експлуатацію третього блоку Чорнобильської АЕС продовжено до закінчення ППР- 98.